

Så kommer der en rapport lidt senere, der peger på, at 30.000 er røget ned under fattigdomsgrænsen. Så kan man diskutere, om man tror på den fattigdomsgrænse eller ej, men det er ubestrideligt, at det er rådets konklusion, at de på grund af regeringens beslutninger er røget ned under EU's officielle fattigdomsgrænse.

En del af dem er børn, og der synes jeg måske, at statsministeren, som i sit oplæg var inde på overvejelser om den negative sociale arv, skulle overveje konsekvenserne. Vi har nu på grund af regeringsbeslutninger børn, der vokser op under økonomiske forhold, hvor der med rådets ord ikke er råd til det, som andre børn har råd til såsom børnefødselsdage, foreningskontingenter, en tur i biografen osv. Det er den nye type af relativ fattigdom, der stempler nogle af de i forvejen mest udsatte børn, som er regeringens ansvar.

Det underbygges i øvrigt af de rapporter, der er kommet også i den sidste uges tid fra dem, der arbejder helt ude på fronten, nemlig Børnernes Kontor, Frelsens Hær, Kirkens Korshær. De melder alle sammen om en stigende fattigdom, om en mere dybtgående fattigdom, end vi har set tidligere, og der er 20 pct. flere, der henvender sig for at få hjælp her op til jul.

Hvordan tror regeringens minister så, det virker, når man stiller sig herop på talerstolen og fuldstændig blankt afviser, at der kunne være noget om hr. Villy Søvnalds underlige forestillinger? Hvordan virker det på den enlige forsøger, som jeg fik brev fra, der har 1.500 kr. tilbage, når skatten og boligudgifterne er betalt? Og vedkommende sidder ikke i et dyrt hus.

Hvordan virker det så, at vi har en regering, der konsekvent benægter alt det, som andre kan se har noget med virkeligheden at gøre?

Statsministeren og socialministeren siger, at de er optaget af børn. Hvordan har det så virket i praksis? Sidste år mistede daginstitutionsektoren 0,5 mia. kr. I år har BUPL lavet en opgørelse, der viser – den er ikke modsagt af nogen, jeg antager, at ministeren også anerkender den – at 70 pct. af de danske kommuner har beskåret daginstitutionerne, 70 pct., syv ud af ti. Hvordan kan man så fastholde et billede af, at det går fremad? Det er meget uforståeligt, og jeg tror, at det er helt uforståeligt for dem, der sidder ude i virkeligheden og hører på en debat som den her.

Netop fordi daginstitutionerne ifølge al tilgængelig viden er dem, der bedst er i stand til at bryde den negative sociale arv, virker det også helt underligt at tro på, at læreplaner kan afhjæl-

pe det problem, at der er færre voksne ansatte pr. barn i daginstitutionerne.

Socialministeren nævnte også nogle tal om de mest udsatte børn. Jamen hvad er det nu, virkeligheden er om de mest udsatte børn? Hvad er det, fjernsynet, DR og TV 2, og aviserne kan berette om? Det er kommuner, der hjemtager børn. Det er socialudvalgsformænd, også valgt fra regeringspartierne, der står op og siger: Jamen vi gør det her, ikke fordi vi synes, det er godt, men vi har ikke råd til andet. Vi synes, det var bedre at anbringe dem, men det har vi ikke råd til.

Hvordan kan man så fastholde et billede, der siger, at det faktisk går godt, når virkelighedens billede er det fuldstændig modsatte?

Så siger man også om de udsatte grupper, de sindslidende, de hjemløse, de misbrugende, at det går ufattelig godt. Jeg ved ikke, om de andre ordførere har modtaget en skrivelse fra KFUM's Sociale Arbejde i Danmark. Det er nogle af dem, der driver væresteder rundtomkring. De har lavet en opgørelse, dateret den 24. november, over deres bosteder rundtomkring i landet, som de driver ni af for disse meget udsatte grupper. Der er sparet på seks af de ni. Det er ikke et tilfældigt billede, det er et billede af, hvordan virkeligheden er, set fra en af de organisationer, der sammen med Kirkens Korshær arbejder helt ude i denne virkelighed.

Så er det altså utroligt for de mennesker, der sidder ude i institutionerne, at høre regeringen sige: Det går ufatteligt godt.

Jeg vil runde af med at sige, at det billede, regeringen tegner, bare er så forkert, at jeg tror, at det er et selvstændigt troværdighedsproblem for regeringen at fastholde et billede, der er så eklatant skævt i forhold til folks oplevelse af virkeligheden. Også de folketingsmedlemmer, der sidder her og kommer udefra, ved jo, hvad der sker rundtomkring. Jeg skal derfor runde af på vegne af Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten med følgende:

Kl: 11.55

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at afstanden mellem løfterne om velfærdsforbedringer for udsatte grupper og virkeligheden vokser sig stadig større, opfordrer Folketinget regeringen til – at tage kampen op mod den nye fattigdom, der er påvist i en stribe rapporter fra en række